

ВИКЪТЪ НА НОВОТО ВРЕМЕ

Войната, която стихийно мина край границите на отечеството ни, която се води понастоящемъ изъ моретата и океаните, която заплашва да срине основите на една въковна империя, не е война за територии, за поробване на свободни народи, нито за удовлетворение каприза на властолюбивъ господарь. Първопричината на сегашния кървавъ двубой се крие много по-дълбоко отъ тѣзи архаични предпоставки на нѣвгашните завоевателни конфликти: борятъ се два свѣта — новия, който иде да отговори на съвременните нужди на човѣчеството, който е наложенъ отъ еволюцията на производствения и стопански условия, които обуславятъ човѣшкото развитие и стария, който се стреми да запази досегашните замръзнали форми на живота, даващи безспорни привилегии на единъ съвсемъ ограниченъ кръгъ отъ „избрани“ плутократи.

Историята на човѣчеството не познава връщане назадъ, заради това и силите, които поддържатъ новия редъ въ свѣта ще победятъ и ще наложатъ своите разбирания на новия свѣтъ. Съ залаза на този изгорѣлъ въ огъня на собственитъ си прегрешения свѣтъ, ще си отминатъ и всички сънки отъ злото минало, ще рухнатъ всички негови духовни и морални надстройки.

Новиятъ свѣтъ е на будния умъ, на творческата воля, на безспорнитъ лични качества, които единствени ще предопределятъ преуспѣха на отделния индивидъ.

Ето вика на новото време. Въ него трѣбва да се вслушатъ добруджанци. Защото, онзи който остане глухъ за него ще остане и вънъ отъ реалитѣ, по които гордо и победно ще подемъ мощния локомотивъ на новото живително развитие.

Л. П. С-въ

НОВИНИ ПОЛУЧЕНИ СЛЕДЪ ПОЛУНОЩЪ

БЪЛГАРСКИЯ ПАРАХОДЪ: МАРИЯ ЛУИЗА:
СТАНА ЖЕРТВА НА ГРЪЦКИ САБОТАЖЪ
ПОДЛИ И МРЪСНИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ОТЪ ГРЪЦКА СТРАНА

София 4 (по телефона)
 Единъ отъ най-хубавитъ български кораби „Мария Луиза“ стана жертва на доленъ грѣцки саботажъ. Вчера следъ пладне на палубата на парахода избухна пожаръ и въпрѣки гигантскитъ усилия на екипажа той потъна. Шестъ души отъ екипажа сж загинали, а останалитъ сж спасени. Между тѣхъ има много ранени. Загиналитъ сж били погребани днесъ.

Отъ направеното

следствие се е добило по безсѣмненъ начинъ впечатление, че парахода е станалъ жертва на грѣцка подлостъ. Констатирани сж нѣколко проишествия, които говорятъ за организиранъ саботажъ отъ страна на грѣцкото население.

Преди нѣколко дена когато германски генераленъ представителъ се връща въ Атина, колата му по-следствие на експлодирала бомба, поставена въ автомобила. Германското знаме, поставено на Акропола е било смѣкнато и разкъсано отъ грѣцитъ.

Преди нѣколко дена, когато ан-

глийски пленници сж се движили изъ улиците на Атина, грѣцкото население ги е обсипало съ цвѣта и акламации.

Всички тѣзи прояви подъ носа на грѣцкото правителство отъ Атина, което разправя за „ново ужд ориентирание къмъ силите отъ осьта“ показватъ най-ясно какви чувства питаятъ грѣцитъ и колко испрени сж новитъ имъ управници.

СУЕЦКИЯ КАНАЛЪ
МИНИРАНЪ ОТЪ ГЕРМАНИТЪ
Движението спрѣно

Ню-Йоркъ 3. (Хавасъ) Дописниците на американскитъ вестници отъ Близкия изтокъ съобщаватъ, че морското движение било стратегически прекъснато вече на Суецкия каналъ. Германцитъ постоянно сж минирали канала, като използвали мини отъ съвсемъ новъ образецъ. Поради този новъ германски ударъ висшитъ английски морски ръководители сж сериозно загрижени и правятъ отчаяни усилия да се справятъ съ новото положение.

Англия следи всичко въ
Съединенитъ Шати

Лондонъ 3 (Ройтеръ) За началникъ на английската информация въ Съединенитъ Шати е назначенъ досегашния пълномощенъ министъръ къмъ британското посолство въ Вашингтонъ г. Канбелъ, който ще донася за всичко, което засяга поведението на американцитъ досежис Англия и войната.

ВРЪЩАТЪ СЕ ЗЕМИТЪ НА ДОБРУДЖАНЦИ
БЪЛГАРСКИ ПОДАНИЦИ

София 3. (по телефона) Министерскиятъ съветъ е одобрилъ наредбата за връщането на отнетитъ (конфискувани или секвестирани) отъ румънската държава земи въ южна Добруджа, принадлежащи на българи български поданици.

Тази наредба е обнародвана въ днешния брой на държавенъ вестникъ. По силата на тази наредба, на всички българи, бивши и сегашни жители на южна Добруджа, които и презъ време на румънското владичество сж останали български поданици и на които сж отнети (конфискувани или секвестирани) отъ румънската държава полскитъ имъ недвижими имоти, връщатъ се отъ земитъ, съ които държавата разполага по силата на Крайовската спогодба, пространство равно на две трети отъ отнетитъ имъ земи. За останалата една трета тѣ ще бждатъ обезщетени на общо основание, като всички жители на южна Добруджа, на които имъ е отнета едната трета отъ земята. Ще се върнатъ земитъ на ония лица, които представятъ следнитъ документи:

а) Оригинални или заверени преписи отъ актове или други документи,

издадени отъ българскитъ власти, съ които се установява правото на собственост върху отнетитъ земи.

б) Оригинални или заверени преписи отъ сждебни решения или други документи, съ които

се установява, че имотитъ били отнети отъ румънската власт и

в) Удостоверения отъ мѣстнитъ общински елсти, че имотитъ сега се намиратъ въ владение на държавата.

Срещата въ Бренеръ е отъ сждбоносно значение

Римъ 3. (Стефани). Десетата среща между фюрера и Дуче привлича вниманието на цѣлия свѣтъ. Тя е указание, че приятелството и сътрудничеството на силите отъ осьта не сж най-обикновени политически комбинации, а здрава връзка на интереситъ на дветъ велики съюзнички!

Най-интереснитъ факти относно тази среща сж: първо, тя

МРАЗЪ ВЪ РУСИЯ

Москва 3 (ТАСС) Вследствие разразилата се буря надъ Балтийско море въ северозападна Русия нахлу ледена вълна и температурата падна внезапно. Въ Ленинградъ върлува студъ при 6 градуса подъ нулата.

идва незабавно следъ победата на островъ Критъ, второ, срещата е траяла петъ часа като къмъ края фонъ Рибентропъ и графъ Чано оставили Фурера и Дуче да взематъ най-важнитъ решения.

Предполага се съ го-

Дарданелитъ не интересуватъ Германия
Териториалнитъ въпроси засягатъ само заинтересованитъ страни.

Берлинъ 3. (ВП) Въ тукашнитъ официални кръгове се твърди, че що се отнася до Дарданелитъ и нѣкои териториални измѣнения около турско-българската граница не се знае нищо. Тѣзи въпроси не интересуватъ Германия, която ги предоставя за разрешение между заинтере-

лѣма основателностъ, че тѣзи решения се отнасятъ еднакво до определянето нѣкои териториални въпроси, до набелязване новитъ мѣлненосни удари на съюзническитъ армии.

сованитъ страни. Инициативата въ това отношение сжщо не трѣбва да се очаква отъ германска страна. За германотурскитъ отношения въ момента не може да се каже нищо ново.

„Българино, обходи и опознай родината, за да я обикнешъ!“

Алеко Константиновъ.

АНГЕЛЪ В. ИВАНОВЪ

Адолф Хитлеръ — творецът на нова Европа

(РОДНО МЪСТО И РОДИТЕЛИ)

Основният начална на воюване остават едни и същи през хилядилетията. А едно от най-существените между тези начала е да се използват по най-существен начин военните оржия и средства на всяка епоха.

Малцина сж хората, които бха кадърни да схванат този желъзен закон на историята, така както го схвана държавникът и военачалникът Адолф Хитлеръ, който изникна въд германския народъ като олицетворение на всестранна народност.

Името на Адолф Хитлеръ, създателът на третия Райхъ и водителът на германския народъ, е добре известно и вънртъ границитъ на Германия; итъ, който той измина отъ Браунау, родното му градче, до най-високото му стъпало, което може да възкачи единъ смъртенъ нщо митическо, нщо, което увлича и озадачава нас, неговитъ съвременници.

Адолф Хитлеръ, чевкитъ, към когото сж отправени нескъ полгледитъ на цълия свтъ, създателът на третия Райхъ, е роденъ на 20 април 1889 год. въ Браунау, на р. Инъ притокъ на Дунава.

Прародителитъ на Хитлеръ сж били селяни. Изначало, той е подписвалъ Хидлеръ, а не Хитлеръ. Баща му е роденъ въ 837 год. въ Спиталъ (Австрия), го скоро напустналъ малкото елце и заминалъ за Виена, гдето се заловилъ за обучение, а чиновникъ въ митницата въ Инцъ. На 12 августъ 1860 г. той се оженива за трети път. Въ 1893 г. се пенсионира на 56 рднина възраст и напуска Инцъ. Отива въ селото Халелдъ, гдето наема малко стопанство. Тукъ, всрѣдъ природата, днешния канцлеръ прекарвал етинството си. Въ 1899 г. семейството се преселва въ Леонингъ, близо до Линцъ. Бащата ималъ горѣщо желание да чди синътъ си чиновникъ, но 7 годишниятъ палавникъ отъзва упорито подобно бждеше, то мечтаелъ да стане художникъ и за това баща му го изпратилъ да учи въ реалното училище въ Линцъ. Следъ две дини той изявилъ желание да стъпи въ едно училище, отъето ще излъзе художникъ, но щата не се съгласилъ, вследствие на което останалъ да продължава учението си въ ре-

алното училище, като проявявалъ особенъ интересъ къмъ предметитъ: история, география и рисуване. Той училъ леко, но само онова, къмъ което проявява интересъ. Билъ 12 годишенъ, когато посетилъ за пръвъ път театъръ. Давали Вилхелмъ Телъ. На 3 януарий 1903 год. умира баща му отъ ударъ и майка му, за да може той да продължи учението си, се преселва въ Линцъ. Скоро, обаче, по съветитъ на лѣкаръ, Хитлеръ трѣбвало да напустне училището поради слабостъ и майката се принудила да даде съгласието си той да се подготви за художникъ. За тая целъ тя продала стопанството въ Леондингъ и се приготвила да заминне за Виена, гдето синътъ й да постъпи въ художествената академия. За нещастие, на 21 декемврий 1907 гад. и тя умира. Смъртъта на майката е била голѣмъ ударъ за 18 годишния младежъ. Останалъ самъ, той поелъ пътя за Виена, пътя на своя баща, съ надежда да се настани на работа, но въ никой случай не и на служба. Тукъ, обаче, скоро се разочаровалъ — не го приели нито въ художествената академия, нито въ политехническото училище и то по чисто формални причини, защото нѣмалъ нуждната теоритическа подготовка, макаръ, че работитъ които предложилъ, били много задоволителни.

Останалъ въ едно безизходно положение въ чуждия и голѣмъ градъ, той решилъ да се залови за работа, та като спечели пари, да започне подготовката си за постъпване въ политехниката. Работилъ той при постройка на здания, рисувалъ, чертаелъ, но съ това изкарвалъ за хлѣба. Петъ години прекаралъ въ Виена въ гладъ и мизерия, петъ години, презъ които азъ работихъ при постройка на сгради, и като дребенъ художникъ, само и само да си изкарамъ прехраната, хлѣба, моя насжщенъ хлѣбъ, който ми не стигаше за да улажа гладъ си. Презъ това време, моята силна воля бѣше моята върна пазителка, която не ме напускаше нито минута. Всѣка книжка, която азъ имахъ възможността да си доставя презъ това време, ме силно подкрѣпване, едно единичко посещение въ операта ме занимаваше съ дни. И все пакъ презъ това време азъ научихъ много нщо. Вънъ отъ времето, презъ

кое работихъ за хлѣба и рѣдкитъ за смѣтка на залѣка, на операта, единичката ми радостъ бѣха книгитъ. Много често и смислено, съ вдълбочаване, четѣхъ. За малко време азъ добихъ знания, които днесъ ме подхранватъ.

Презъ това време Хитлеръ добива една по-ясна и установена картина за свѣтовнитъ проблеми, едно схващане, което става гранична основа за бждщата му дейностъ. Допирътъ съ работничеството въ голѣмия градъ, което работничеството прекарва единъ мизеренъ животъ, честитъ му срѣнъ съ социалъ-демократитъ и фабричните магнати, съ представителитъ на австро-унгарската властъ и, общо взето запознанството му съ голѣмия градъ, който има чисто еврейски обликъ, накарали младия Хитлеръ да се позамисли върху всичко онова, което става около него. Но главно, той се запознава съ работничеството опознава го и схваща, че има условия за едно национално осъзнаване и за създаване редъ въ едно ново общество.

Книжнина

Въ София току що е излъзла многовременната и интересна книга „Адолф Хитлеръ“ — творецът на Нова Европа отъ нашия софийски колега Ангелъ В. Ивановъ. Книгата разглежда обстойно всички международни политически и военни въпроси, свързани съ установяването на новия редъ на европейския континентъ. Препоръчваме горещо тази хубава книга, която се доставя срещу 10 лв. въ поч. марки отъ книжарница „Славянска книга“ — София пл. Славейковъ 9.

Българскиятъ туристически съюзъ има: 46 хижи, 23 високопланински заслони, 18 туристически домове, 20 спални, маркировка, градини залесявания и пр. Това материално творчество е неопровержимо доказателство за неговото обществено значение.

Търся да наема две стаи и кухня. Справка общината стая № 2 или редакцията. 335—5

УПРАВЛЕНИЕТО на новитъ земи

Всички служебни лица, които се изпращатъ въ новоосвободенитъ области, отиватъ въ български земи. Това е първото нщо, което тѣ никога не трѣбва да забравятъ, понеже то ще имъ служи като изходна точка за гѣхното поведение и държание. На второ мѣсто винаги трѣбва да се държи смѣтка за психологията на тамошното население, което години наредъ е идеализирало българската държава и българската властъ. Понятно е, че тая психология ревниво ще следи всѣка стѣпка на служебнитъ лица. Работата, следователно, на изпращанитъ отъ България длъжностни лица е извънредно деликатна и изисква отъ тѣхъ внимателна самоконтрола възъ основа на следнитъ предпоставки:

1. Въ старитъ предѣли на Царството, кждето народътъ години наредъ е дисциплиниранъ да са движи въ рамкитъ на закона, чисто чиновнишкото от-

насяне къмъ нщата може да се разбере и оправдае, но въ новитъ земи отъ чиновника ще искатъ ръководство и топли обноси.

2. Терорътъ и произволътъ на доверашнитъ владетели на новоосвободенитъ земи е създалъ у тамошното население убеждението, че законътъ е нщо, което трѣбва да урежда и направлява, а не да наказва. Това като се има предъ видъ, лесно може да се разбере, колко голѣма мъдростъ има въ максимата: „Всѣки законъ струва толкова, колкото хората, които го прилагатъ“.

3. Най-сетне, тамошното население иска и съ право, да се гордѣе съ своитъ чиновници.

Заклучението отъ всичко това е, че чиновницитъ и другитъ служебни лица винаги трѣбва да съобразяватъ своитъ постѣпки, изхождайки отъ съзнанието, че въ новитъ земи представяватъ България.

= Парна машина =

полустабилна или стабилна, купуваме въ брой. Цена и кратко описание до: **Странджански Районенъ Горски Кооп. съюзъ** 233-3-1 „Царъ Крумъ“ 3 — Бургазъ.

НОВО! НОВО! НОВО!

Съобщавамъ на гражданството, че поради изселване премѣстихъ магазина и трикотажната си работилница „ЗЛАТНА ДОБРУДЖА“ отъ гр. Габрово въ градъ Добричъ на ул. „ЦАРИЦА ИОАННА“ № 1 въ зданието на Илия Пъевъ. Изработвамъ всички видове трикотажъ. Приематъ се поръчки. Специаленъ отдѣлъ санаториумъ за болни чорапи (изкрѣпване и репризиране) ловене бримки и подшиване на разни видове коприненъ трикотажъ на специални машини. Търговия съ разни видове вълненъ и памученъ трикотажъ вълнени прежди, галантерия и др.

„ЗЛАТНА ДОБРУДЖА“
Иванка Кр. Николчева

231 — 5 — 4

Печат. „Добруджански гласъ“

ДАЛЕЧНО ЕХО

Градскитъ училища бѣха затворени и преобърнати на болници. Първитъ дни на войната ние крено се давме за това. Защо, като „Свободни граждани“ жехме да ползотворимъ времето си по личенъ вкусъ. Но тази достъ скоро се смѣняше съ нитяваща скръбъ.

Още отъ ранна сутринъ ние се правиме предъ вратитъ на училището — болница, състѣхме се около него, потиснати повече отъ ясълта, че не можехме да играемъ въ неговия просторенъ дворъ, толкова, че бѣхме възприетъ лувани да учимъ.

Площадътъ предъ училището бѣше биваше задрѣстенъ отъ преградни коли. Конетъ нервно сѣха опашкитъ си, често цвѣлѣхъ ожеднѣли или прегладнѣли. Рядо тѣхъ непрекъснато се суета стопанитъ имъ, предимно

жени, огрижени, съ разилакани очи и посърнали лица. Тѣ се събираха на купъ, шушѣха си нщо неспокойни и дълго очакваха предъ затворенитъ врати на училището приемния часъ, който изглеждале нескончаемо дълъгъ.

Ние посещавахме училището по старъ навикъ, но не като преди — съ усмихнати и радостни лица. Всичко наоколо ни преизтъняваше съ нѣкаква тревога. И една непозната смътна болка ни тежеше и потискаше.

Винаги, когато приближавахме училището, ние го оглеждахме почитателно, като че го виждахме за пръвъ път и съ любопитство наблюдавахме милосърдитъ сестри, които бързишкомъ прекосяваха двора, винаги заети и погълнати отъ нѣкаква неспокойна мисль.

Не зная защо, но милосърдни-

тѣ сестри привличаха вниманието ни повече, отколкото селянкитъ всѣкога просълзени и дотегливи съ оплакванитъ си. Тѣ сякашъ бѣха дошли само да допълнятъ картината. Тѣхнитъ нови и гиздави престилки, пѣстро нашарени, придаваха на общата гледка живописенъ изгледъ, безъ съ това да я правѣха по-весела и по-радостна.

Милосърдитъ сестри въ нашитъ очи бѣха нщо съвсемъ друго: тѣ ни упойваха съ тежкия мирисъ на карболъ и йодоформъ и съ своето безропотно служение ни вдѣхваха благоговейно преклонение. Винаги охкащитъ, беззащитни и плачещи селянки, напотивъ ни отблъскваха. Особено тѣхнитъ изнестѣли и блѣди лица, разкриени отъ болка и скръбъ.

Селянкитъ ни напомняха за онова, което ние старателно искаме да забравимъ — войната.

Въ тѣзи години смъртъта още не запълнѣше съзнанието ни съ

мрачни предчувствия, нито ни гнетѣше, нито ни създаваше страхъ. Но хорскитъ болки, съзитъ имъ, — очитъ, които дни на редъ бѣха плакали, осинѣли и оцѣклени отъ дългитъ нощи бедения и терзания — всичко това до смъртна болка ни измѣчваше.

Милосърдитъ сестри бѣха, поне на насъ се струваше, неустрашими и спокойни твърди. Тѣ имаха изгледъ на мъченици и герои. Нали само тѣ можеха да гледатъ смъртъта въ очитъ? Нали тѣ единствено знаеха да й се противопоставятъ — да се борятъ съ нея, да изтрѣгватъ отъ ланитъ ѝ живота и да го възвръщатъ на сграданитъ?

Сѣнкитъ — жени, които, като зашеметени се лутаха около насъ, или предъ оградата на училището, не само, че ни дразнѣха, но тѣ помрачаваха и вѣрата ни въ живота и въ дълбокия смисълъ на подвига. А ние ревниво скѣпѣхме огньоветъ на това опиянено

чувство, което ни внушаваше преклонение предъ великата саможертва за Родината. Нали то подпалваше нашето въздушевление и искрѣше въ очитъ ни?

Понѣкога, въ избликъ на опиянаващъ възторгъ, ние се просълзявахме. Това бѣха радостни слъзи, които изплакватъ само тѣзи, които въ своята забрава, умираатъ щастливи и радостни.

Но честитъ ни посещения въ училището не винаги биваха изворъ на вдѣхновение. Особено презъ недѣлнитъ дни, когато селянкитъ отъ близкитъ села идваха по-многобройни, отколкото други път. Въ тѣзи дни ние едва смогахме да се доберемъ до оградата на училището, защото улицата и площадътъ предъ него отъ ранна сутринъ биваха задрѣстени съ жени, старци и деца, — деца на раненитъ войници, който идваха съ майкитъ си да видятъ своитъ бащи.

Въ тѣзи приемни дни обикно-

ЗАДАЧИТЪ, ПРЕДЪ КОИТО СТОИ ОБЕДИНЕНИЕТЪ БЪЛГАРСКИ НАРОДЪ

Войната, която се води въ Европа по източните бръгове на Средиземно море и отскоро предна Азия, не е само удръжка между два огромни и мощни блока, целящи своето унижение, но и израз на първото тръсци на една социална революция, обхващала днес цялата въ всички му астронически посоки. Това е борба между два свята, между два морала, между два различни възгледа за престоите в света, за преоценка на ценостите. Въ тая борба, борбата се с ангажирали всички свои сили, всички свои сръдства, своята войнишка и гражданска чест, своето минало, своето бъдеще. От изхода на борбата зависи всичко. Първата фаза на тая борба е вече ешена. Англия, представителка на единия блок, поддръжница на старото, люлка на либерализма, който позволява на гледищия да умиратъ всрѣдъ излизания и майка на демокрацията, което кара свободните да обубаватъ, е вече бита на европейския континентъ. Всички излизания говорятъ, че германските побединосенъ маршъ, вестителъ на новото, ще завърши по другитъ континенти усрѣшно.

България не остана чужда на тая гигантски двубой. Бидейки национално унижена, териториално осакатена следъ голѣмата война отъ сжщата тая Англия и нейнитъ сателити, а и ю смисълътъ на своята история напредничавя, България не може да не се нареди на главната на силитъ, които възвестиха новия редъ на Европа. Наистина, тя не грабна оржикето, нито пролѣ кръвъ въ защита на правата, за които водиха побединосни, но съ печаленъ край войни. Но влизайки въ Тристранния пактъ, водена отъ добре разбранитъ свои и европейски интереси, тя улесни благоприятното разрешение на първата фаза на войната.

Това нейно решение, да внесе усилията си въ изграждане на нова Европа, донесе разрешението на българския народностенъ въпросъ. България вече обединена. Българското дѣние грѣе по всички краища на българската земя.

Но предъ обединения български народъ се изправятъ нови тежки задачи, за успѣшното решение на които сж погребени върховни усилия.

Всѣки самостоятеленъ народъ въ границитъ на своитъ възможности има идеали за осж-

ществяване. Древна България имаше за идеалъ славянизиранието на Балканския полуостровъ, християнизиранието на славянитъ и създаването на силна и независима българска държава на Балканитъ.

Тоя идеалъ древна България го осжществи.

Нашитъ бащи и дѣди, които изживѣха епохата на възрожданието, носѣха въ душитъ си идеала за освобождението на България отъ петвѣковното отоманско робство.

И тѣ бѣха щастливи да дочакатъ изгрѣва на свободата. Наистина, тая свобода не огрѣ всички български земи на полуостровъ,

На сжщитъ тѣзи поколѣния остана да водятъ кървави борби по бойнитъ полета за националното и териториално обединение на българския народъ. Тѣ претърпѣха много огорчение, много надежди бѣха разрушени, но все пакъ идеалътъ пребждна — България е свободна и обединена.

На тая свободна и обединена България предстоитъ идеали, предстоитъ задачи за разрешение. Какви сж тѣ?

Само единъ погледъ върху географската карта на нашето отечество дава схемата на нашата първа задача. България бидейки въ сръдната на тая исторически крѣстоплътъ, нареченъ Балкански полуостровъ, е притисната отъ единъ обръчъ отъ 45 милиона чужди, ако щете вражески народи спрямо насъ. И тѣзи 45 милиона, макаръ днесъ да сж смазани отъ грехота на събитията, винаги сж имали единъ устремъ на югъ. Срещу този натискъ, десетмилионна България трѣбва да устоява съ пушка при нозе. 10 милиона срещу 45 милиона! То-

зи фактъ поставя една задача за разрешение — нарастването на българския народъ, укрепването и засилването на неговата съпротивителна сила. България трѣбва да се удвои, утрои. Досегашниятъ прирѣстъ на населението бѣше отъ 80—100 хиляди нови граждани. Днесъ, въ границитъ на обединена България, той сигурно ще се удвои. И ако до скоро се поставяше въпросътъ за препитанието на този прирѣстъ, днесъ той въ голѣма степенъ е разрешенъ. Въ новоосвободенитъ български земи, особено въ бѣломорска Тракия, населеността е много рѣдка. Тамъ могатъ да се завърнатъ голѣма частъ отъ старитъ имъ обитатели. Могатъ да отидатъ и нови и съ помощта на държавата да основатъ свои огнища, които да бждатъ разсадници на българския духъ. Ахо тая мѣрка е недостатъчна, наложително трѣбва да се пристъпи къмъ едно вътрешно реорганизиране, да се даде възможностъ на всички стопански сили да се развиятъ. Ние имаме вече тѣзи условия. Нашата земя може да храни едно население три пѣти погѣмъ. Трѣбва само нашата икономика да се приспособи къмъ нуждитъ на ницията, трѣбва нашето икономическо развитие да се постави на нови основи. България има вече свободно море. Тя граничи вече съ Европа, граничи и съ Азия, където ще се премѣсти, както изглежда, тежестта на международния пазаръ.

По тоя случай може да се каже още нѣщо, но това при други случай.

Едно остава вѣрно — България трѣбва да порастне по население.

Д-ръ Живко Мариновъ

Работни отряди въ помощъ на земеделскитъ стопани

И тази година се образуватъ работни отряди за безплатно подпомагане работата на земеделскитъ стопанства. Отъ Младешкия съюзъ „Червенъ кръстъ“ въ София сж вече организирали 400 младежи, които сж готови да се притекатъ въ помощъ на земеделскитъ стопани. Отъ младежкия съюзъ „Отецъ Паисий“ сжщо се сформиратъ помощни работни отряди. Отъ М-вото на земеделе-

то е подигнатъ въпроса и за сформиранието на помощни отряди отъ учащата се младежъ. Съ изпращанитъ помощни работни отряди не само се услужва на земеделскитъ стопани, но сжщевременно се допринася твърде много за благополучието на общото народно стопанство.

Печатница „Добруджански гласъ“

„Хуманността“ на англичанитъ

Санени германски войници, попаднали въ пленъ по време на боеветъ въ Гърция и впоследствие освободени отъ германскитъ войски разказватъ за жестоки и безчовѣчни обноски на англичанитъ къмъ тѣхъ. На много отъ раненитъ, изобожо, не е била дадена никаква лецинска помощ. Когато англичанитъ били още въ Солунъ германски самолети атакували намиращитъ се въ пристанището транспортни и военни кораби. Едиръ германски самолетъ билъ засѣгнатъ отъ противовъздушната отбрана и възпламненъ. Пилотитъ, обаче, се спуснали съ парашути и паднали въ морето. Моряци отъ грѣската крайбрѣжна охрана разказватъ, че англичанитъ заявили, че ще откриятъ огънь срещу всѣки, който би се опиталъ

да имъ се притече на помощъ. До падането на нощта ясно се виждали германскитъ пилоти, които имали гумени пояси, какъ се боритъ съ вѣлнитъ. На следната утринъ нещастнитъ германски войници вече не били забелязани на повърхността на водата.

Сенатора Велеръ заплашенъ

Ню-Йоркъ. — Споредъ едно съобщение на „Асошейтедъ Пресъ“ сенатора Велеръ е заявилъ, че поради дейността му са нематѣса на Шатитъ въ войната, той получилъ множество заплашителни писма, въ които билъ предупреждаванъ, че ако не престане да агитира противъ войната щѣлъ да бжде убитъ.

30.000 лв. за детски лагери въ селата

Отъ М-вото на земеделието сж отпуснати 450,000 лева за откриването на детски лагери въ селата. Сумитъ сж разпределени на областнитъ земедѣлско-стопански дирекции, които отъ своя страна ги разпредѣлятъ на допълнителнитъ земе-

дѣлски училища. Съ откриването на детски лагери въ селата се цели да се създадѣтъ по-добри условия за закрепване здравето на селскитъ деца, за което държавното ръководство полага планомѣрни грижи.

Лозаро-овощарско бюро

„Л о з а“

на КОНСТАНТИНЪ ПАНАЙОТОВЪ—Варна

Специалистъ лозаръ-пипиниеристъ

ул. „Владиславъ“ № 5 — домъ ул. „Маринъ Дриновъ“ 23
Тел. 26-88 Награденъ съ 4 диплома и 4 златни медала

Произвежда и продава: автентични облагородени лози и овощни дръвчета, гладки рѣзници, десертни грозда, овощия; натурални ароматични вина и др.

Продава: Най-необходимитъ машини, уреди и пособия за лозарство, винарство, овощарство, пчеларство и др. като: лози-прѣскачки европейски и български, сѣропухалки, както и всички части за тѣхъ; гроздомелачи, ножичи, ножчета, триончета, захарометри и пр. пр.

За виното: танитъ, желатинъ, метабисулфидъ, азбестъ, обезвѣтителъ, откислителъ, сѣрни фитили, тапи и др.

Сигурни сръдотва и препарати противъ болеститъ и неприятелитъ по лозята, овощнитъ дръвчета и др. земеделски култури.

Семея: люцерна, фий, експар: етъ, цвѣкло, дивопросо и др.
254-5-5

ПУШЕТЕ ПЛОВДИВСКИТЪ ЦИГАРИ ЗОРА

205—20

Печати. „Добруджански гласъ“

вено изписваха оздравелитъ войници, които тѣхнитъ близки трѣбваше да прибератъ. Тогава ставаха и свижданията между полето раненитъ и тѣхнитъ роднини. Тѣ всички излизваха училищния дворъ и той се преобрѣщаше на панайръ и, ако не бѣха раненитъ, облечени въ бѣли дрехи, които шареха навалищата, човѣкъ би помислилъ, че въ училището имаше селски съборъ.

Обикновено, въ тѣзи приемни дни, ние приближаваме стобора на училището и презъ дѣсчелитъ му летви наблюдавахме пѣстрата навалища.

Войникитъ, които бѣха оздравѣли, наметнати съ сивитъ си шинели, бавно и съ достоинство се разхождаха. Раненитъ, облечени съ халати, презъ които блещѣха бѣлитъ имъ долни дрехи, гологлави или съ накривени фуражки, накуцаваха. Повечето си служеха съ патерици. Между тѣхъ сноваха жени, старци и деца — една

пѣстра картина, която ослѣпяваше очитъ съ обилието на багри и носии.

Отъ прозорцитъ на училището надничаха любовитни войници, — очитъ имъ се въртѣха на всички страни, тѣ търсѣха може би свои близки. Това бѣха тежко раненитъ или селяни отъ далечни села, кой знае какъ попаднали въ нашия градецъ.

Задъ студентитъ стени, приковани на леглата си, стѣнѣха безнадеждно раненитъ, за които смъртта бѣ загубила своята загадъчност, подвигътъ — своето очарование.

Дълго време ние наблюдавахме съ тѣпа болка, мълчахме, сякашъ се бѣхме уговорили за това. Животътъ, който протичаше и шумѣше предъ насъ, така дълбоко ни погизваше, макаръ далеченъ, необяснимъ и затрогващъ, че ние, обикновено се застоявахме до късна налвечеръ, забравяхме, че трѣбваше да ядемъ и съ изо-

стренъ слухъ ловѣхме жадно всѣка отронена дума, която често ни пробждаше или гнетѣше.

— Я, гледай, юнакътъ, какъвъ е порасналъ! — оглеждаше съ овлажненъ погледъ бащата своя синъ, който срамежливо се вървеше въ политъ на майка си.

— Ела де, ела да те видя! — И бащата като се опираше здраво на патерицитъ си, протѣгаше мжчително и тѣжко омѣломощената си ржка.

Малкиятъ палавецъ приближавя. Но бащата не го притискаше къмъ себе си, нито го мильваше. А когато синътъ цѣлуваше огрубѣлата му ржка, той слагаше другата върху главата на зарумененото дете, после отплесваше погледъ си на страна. Наставаше мълчание. Всички се заслушваха въ нѣкои четвърти невидимъ, но присѣтствуващъ, който шепнѣше слова, които пълнеха очитъ на всички съ съзвизъ.

Но ето, че нѣкой отъ невидѣ-

лицата ни изненадваше.

— Какво сте се зазяпали? — викаше непознатиятъ гласъ почти подъ носа ни. — Май че се уплашихте? Я, какви страхливци били, синковитъ му! — добавяше той, този пътъ съ умоляващъ и притихналъ гласъ.

И, като ни приближаваше, непознатия протѣгаше ржка презъ дѣсчелната ограда и съ шепата си ни предлагаше бонбони.

— Тукашни ли сте? — повежда той разговоръ съ насъ. Кѣсно е вече! Защо не си отидете по домоветъ? — и той пакъ ни оглеждаше внимателно и съ съчувствие, очитъ му овлажняваха, като че още преди да дойде при насъ бѣ плакалъ.

— Ти на колко си години? — запитваше ни ранениятъ войникъ. — А тебе какъ те казватъ? Твойто име, младо момче?... Тѣй, тѣй... Е, защо сте дошли тукъ? Не виждате ли —ранени войници... Тукъ войникътъ се заплитваше,

изглеждаше ни още веднажъ и добавяше, сякашъ на себе си: „И тѣ сж бащи, и тѣ иматъ деца“...

Нощниятъ здрачъ разпильваше вече коситъ си и, въ настѣпващата тишина, далече отзвучаваха звънци. Слънцето се кѣпнѣше въ огненитъ облаци, които горѣха, като че подпалени отъ нѣкого.

Надъ градчето надвисваха сивитъ мрежи на здрача, които скоро щѣха да го обвиятъ, за да приютятъ всичко въ прегръдкитъ на сѣня.

Войникътъ ни даваше последнитъ си бонбони и накуцавайки, бавно се отдалечаваше. Ние още по-здраво прилепвахме до стоборъ и, сякашъ вцепенени, гледахме подире му.

Разотивахи си вече селскитъ коли.

Поемахме пътъ и ние за дома,

П. ГОСПОДИНОВЪ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

НИЕ И ТЪ

Сега, когато надъ родната изгръха новите дни, дните на нашето велико възкресение няма място за споре и за недоразумения. Ние обичаме земята си. Ние сме се борили с нея и за нея. Нашите деди сж мрели с готовност за нея. Ние сме очаквали това време, въ което всички ще си подадем ръка и работим за величието на Родината. Ние отстъпихме няколко крачки и отворихме вратите си за нашите братя, които подадоха ръка и приеха нашата сж радост. Така тръбваше да стане. Така направихме и ние. Земята ни е голяма. Ние добре разбираме върховния момент и правим жертви. Но жертвите не тръбват да надмилват цената на добитото. Това тръбват да разберем ние и

тъ. Ония които мислят, че тръбват само да вземат без да доват. Или ако сж дали тръбват да вземат тройно. Ето защо тръбват да бждем скромни и благодарумни, да не си отечаваме един на друг. Това ще докаже нашето чувство на отговорност и съзнание. Не тръбват да използват нито един момент за демагория и въ това време въ което живеем да докажем, че разбираме великите жертви, които се правят за нас. Лесно се върви по пътя на надолнието, но мъчно се връща. Това виждаме отъ близко и далеч.

Ето защо, за напредъ ние смътаме да се чува само едно: ние—всички—граждани на Благоприятствующа България, обединени въ рамките на Велика България.

Г-ца Стефка (Фани) Мат. Атанасова

— и —
Г-нъ Вълчинъ Кр. Вълчиновъ

ОГОДЕНИ 1. VI — Добричъ

ШУМЕНЪ

СОФИЯ

ВЕСТИ

— Тягостно впечатление прави усилено на известни заинтересовани лица да направят своите интереси отъ материален характер предъ интереситъ на голмата маса отъ мѣстното население въ южна Добруджа. Въмсто да внушават и да подстрекават известни представители на това население тѣзи, добруджанствувачи, би тръбвало да иматъ доблестта и открито заявятъ коя е истинската причина за тѣхната заинтересованост по жизнени и сѣдбоносни за насъ въпроси. Иначе ще се видимъ принудени да си послужимъ съ имена и точни данни.

— ВЧЕРА пребивава въ града ни областния полицейски началникъ отъ Шуменъ г. Чакъровъ. Той дойде въ връзка съ важни въпроси отнасящи се до добрия редъ въ нашия край.

— Православното християнско братство при църквата св. М. Георги — Добричъ, поканва всички свои членове да присъствуватъ на общото годишно събрание, което ще се състои на 5 юний т. г. — четвъртъкъ, следъ обѣдъ въ 4 ч. въ салона на камбанарията.

— Медицинската служба при фонда на общественитъ осигуровки въ Добричъ е вече отлично уредена. Осигуренитъ работници могатъ да се представятъ на медицински прегледъ презъ всѣко време на деня и нощта при лѣкаритъ на службата: д-ръ Ив. Д. Газурковъ, д-ръ Ат. Калчевъ и жбоблѣкарката Пенка Маринова Стойчева. Осигуренитъ работ-

ници получаватъ безплатно лѣкарства, а семействата имъ се ползватъ съ безплатенъ медицински прегледъ.

— Италианскиятъ културенъ институтъ въ България обявява конкурсъ за стипендии на лѣкари българи, които биха пожелали да следватъ единъ лѣтенъ курсъ при Санаториалния институтъ Карло Форланини въ Римъ. Сжщиятъ институтъ отпуска две стипендии за академичната 1941 — 1942 год. на българи вишисти, които искатъ да се специализиратъ въ Италия. Три стипендии сж определени за младежи, които желаятъ да предаватъ италиански езикъ въ страната ни. Сведения при г. проф. Помпонио Багани, ул. „Мусолини“ № 4 и при г-ца Мара Табакова, ул. „Викторъ Емануилъ“ № 17 — Добричъ.

Отъ деня на получаване настоящето въвежда се службата издаване и изплащане вътрешни пощенски и телеграфни записи въ следнитъ т. п. станции Скопие, Велесъ, Прилепъ, Царибродъ, Риротъ и Врания. Да се приематъ само лева. Скопие е седалище на банковъ клонъ и ще изплаща записи съ максимална сума до 50,000 лв. Останалитъ градове сж седалище на агенури и станциитъ ще изплащатъ записи съ максимална сума до 20,000 лева. Телеграфнитъ записи до 5,000 лева записи 283637. —

Продава се

1 ма-газинъ за зърнени храни ул. 102 № 1. СПРАВКА: Армениянското кафе-не. До градската електрическа юзина. 3-3

ЛЕГАЦИИТЪ

на нещжествуващитъ държави напускатъ Москва

Москва 3. (ТАСС) Членоветъ на югославянската легация, начело съ бившия пълномощенъ министъръ Гавриловичъ напустаха днесъ Москва на пътъ за Анкара. На гарата не ги изпрати никакво официално лице отъ съветска страна. Сжщо така днесъ следъ обѣдъ напуста съветската столица и белгийския посланикъ Хайнрихъ, който подема дългия пътъ презъ Сибиръ за Владивостокъ и отъ тамъ за Америка.

НЪМА СЪМНЕНИЕ

Близко две години пѣлия европейски свѣтъ сж затаенъ дѣхъ следи развиващитъ се събития. Вѣрно е, че днесъ сме свидетели на една история, която по своята съвестъ е повторението на миналото. Въ това недалечно минало корсиканеца Бонапартъ предприе въ по-малко по своитъ колосални размѣри борбата въ Европа. И тогава се провеждаше плана на обкржжването. стопанския и стратегически обръчъ спрѣмо противника. Днесъ, обаче, поради еволюцията на човѣществото, голѣмото усъвършенстване въ техническо отношение, два образа на единъ етапъ отъ историята на човѣществото сж други краски и подъ друга свѣтина.

Не можемъ да изключимъ изпредвидъ, че въ основата на

Германскитъ войски навлезли въ Сирия

Анкара 3. (ТА) Днесъ английския посланикъ въ Анкара посетилъ турския министъръ на външнитъ работи г. Сарачоглу, комуто е съобщилъ, че германски войски сж дебаркирали на едно пристанище въ Сирия.

Отъ германска страна обаче, това се официално опровергава. При все това, въ турската столица е настанало голѣмо смущение, понеже се виждало, че германцитъ сж готови на нови и решителни акции.

Берлинъ 3. (ГТА) Отговаряйки на зададенъ въпросъ днесъ говорителътъ въ Вилхелмштрассе заяви: Германия не би се намесила при едно нападение на Англия надъ Сирия, тъй като това е чисто френска задача да се отбранява срещу нападателя. Но човѣшко е, Германия да се притече, ако бжде поканена да подпомогне Франция, но ние сме убедени, че френскитъ военни сили сж достатъчни да се справятъ съ британския посегателъ.

Печатница „Добруджански гласъ“

Румъно-хърватскитъ отношения

Загребъ 3. (ГТА) Новия румънски пълномощенъ министъръ въ Хърватско, г. Боздуганъ днесъ представи акредитивнитъ си писма. По този случай бѣха размѣнени речи между него и г. Ангел Павеличъ, въ които бѣше подчертано че дветъ страни се въодушевляватъ отъ искрено приятелство въ името на новия редъ въ Европа и приятелството си къмъ осѣта.

По нареждане на г. Павеличъ две министерства се примѣстиха днесъ

въ Баня Лука, където наскоро ще се установи окончателно новата столица на Хърватската държава.

Организиранитъ български туристи сж първитъ пионери на стопанския туризъмъ у насъ. Подкрепете тѣхното дѣло!

Продавамъ две вършачки „Офершансъ“ и „Клайтонъ“ въ добро състояние. Цени износни. Може и на изплащане. Справка при притежателъ.

Тодоръ Д. Димитровъ
ул. 6-та № 12 — Добричъ
—3—3

всѣка война лежи една велика идея, която тласка и импулсира отдѣлнитъ нации. А сжщо така голѣмъ дѣлъ има и икономическото неравенство между отдѣлнитъ държави. Малцина бѣха, които допуцаха пожара на Балканитъ, а мнозина, които дори и не го предполагаха. Днесъ всѣкому е по-вече отъ ясно, защо бѣше хвърлена искрата на Балкана. Видимо тази искра бѣше запалена въ Ньон, Сенъ Жерменъ, Трианонъ и Версайлъ. Днесъ тя избухна съ своята стихийностъ обхващайки въ пламъци териториитъ на разпокъсанитъ държави. Основенъ девиизъ на тази борба е тѣхното обединение. Въ основата на този кипещъ стогъ обединения германски народъ. Проследявайки военнитъ операции на Райхъ ние виждаме какъ германския богущъ стѣпи най-напредъ по норвежкото крайбрежие сж бързо ходъ се отправи къмъ Франция, а днесъ стѣпалъ на на френския брѣгъ, оставяйки следъ себе си лековѣрни жертви на британския империализъмъ. Такива се намѣриха и на Балкана, които поласкани отъ блѣсъка на английското злато продадоха народа си. Да, това е една историческа брѣнка и наказателна санкция на заблудени продажни синове. Разбра се за лишень пътъ силата на германското оръжие. Обръщайки погледъ назадъ ние само виждаме лавритъ на победосната германска армия, която крачи все така неуморно къмъ прѣмата целъ — Египетъ. Ето какъ по този начинъ се очертава и провежда плана на третия Райхъ — това, което е било мечта на Наполеона, става действителностъ за Фюрера. Невралгичната точка на британския империализъмъ се провали съ пълна видимостъ, особено следъ завземането на островъ Критъ. Отъ днесъ борбата ще

има по друга физиономия. Осѣта чука предъ вратата на Египетъ и скоро ще ѝ бжде отворено. Единъ отъ ключоветъ е въ ръцетъ на осѣта. А това е и прѣмата цѣль на гигантската борба, която днесъ болшува и държи подъ напрежение държавитъ най-северната и най-южната точка на земното кълбо. Това е една велика борба, която се изняся на плещитъ на една идея легнала здраво въ гърдитъ на всѣки германски войникъ. Това не е авантюра, нито игра на преходно настроение, а това е борба продиктувана отъ еволюцията на човѣществото, за справедливостъ и вѣченъ миръ между народитъ. Видимо този миръ ще бжде установенъ следъ като въковната и винаги коварната английска политика даде смѣтка за своитъ настоящи и минали прегрешения.

РУСИ Д. КАБАКЧИЕВЪ

— ОБЩО Занаятчийско Сдружение отъ гр. Добричъ съобщава на всички занаятчи отъ града и околността, че канцеларията на сружението е винаги готова да дава най-подробни и точни сведения и упътвания на занаятчиитъ, кждето тръбватъ всички да се отнесатъ за разясняване начинътъ по който тръбватъ да се снабдятъ съ различни документи, съгласно наредбата за снабдяването съ майсторски свидетелства, за да бждатъ снабдени съ всички видове книжа, необходими за уреждане на положението на всички занаятчий, за да не стане нужда да ходятъ по разни посреднически бюра и да плащатъ голѣми суми за неправата на съответнитъ документи.

Общо занаятчийско сдружение отъ Комитета

КУПУВАМЕ ПАРЕНЪ ЛОКОМОБИЛЪ или полустабила ПАРНА МАШИНА

отъ 15 до 20 ком. к. с. употребявана, добре запазена.

Оферта на ДЕВЕКО — Бургазъ

като се посочи мѣстото кждето се намира машината.

337-2-2

Печатн. „Добруджански гласъ“